

Помисли Бѣлчо какво да прави и какъ да запази останалата храна. Най-послѣ легна въ сѣда върху храната сѣ и каза: сега съмъ сигуренъ, не можешъ я взе. Слѣдъ това заспа, безъ да мисли, че ще се окаля.

МЛАДИТѢ ЦѢВЦИ.

(Обяснение на цвѣтната картинка.)

Хубавъ майски день е. Слнцето тъкмѣше вече да залѣзе. Послѣднитѣ му лжчи, като че си взимаха „сбогомъ“ съ цѣлата околностъ. Заедно съ това започва да намалява все по-вече и по-вече дневната горѣщина. На всѣкъдѣ се забѣлѣза движение; птичкитѣ, като че по-бърже започнаха да хвърчатъ, а хората по-често да се движатъ. Чу се послѣдния звонъ и пустнаха ученицитѣ за вечерта; всѣко се отправи за дома си. Сжщо Донка и Боянчо се завърнаха въ къщи, приготвиха училищнитѣ си работи за сутрѣ и слѣдъ като се обадиха на майка си, тръгнаха за въ близката градинка, да се поразходятъ. Като че хрумва нѣщо на Донка — тя помоли Боянча да вземе малката си цигулка за да посвири. Порасходиха се изъ градината и не можаха да се нарадватъ на хубавитѣ майски цвѣта. Тукъ погледнатъ, тамъ се поспратъ — ето че обиколиха цѣлата градинка. До като Боянчо разглеждаше цвѣтията и се чудѣше на тѣхната хубостъ и миризма, Донка напълни кошничката си отъ всичкитѣ цвѣта. Сви хубавъ букетъ отъ рози, теменужки, мушанки и отъ всичкитѣ други цвѣта, които цвѣтѣха въ градината. Тоя хубавъ букетъ Донка мислѣше да подари на майка си. Отъ многото ходене, тѣ бѣха се уморили и ето че сѣднаха подъ едно градинско дърво. Слѣдъ като си от-